

Verklaringen op de Tefilla - 7 / 8

Selach lanoe

Wij zijn niet scheutig met de termen 'awinoe' en 'malkénoe' in de sjemoné esré maar in deze beracha staan beide prominent:

excuseer ons - onze vader - want we hebben gezondigd,
vergeef ons - onze koning - want we hebben zonden begaan..

Om deze twee zinsneden te begrijpen het volgende voorbeeld: Iemand leent een auto en rijdt er mee rond waarbij hij de auto ernstig beschadigt. Indien de relatie van de chauffeur met de eigenaar er een is van vader en zoon, kan de chauffeur er op hopen dat een welgemeend excuus genoeg is vooral zowel de gevoelens van de eigenaar als de schade. Indien de eigenaar echter zich beschouwd als 'een koning' in deze relatie, zal hij naast zijn woede over de slechte behandeling van zijn auto ook de schade op een of andere manier verhalen.

Wij vragen nu aan Hasjem: wij hebben gezondigd en daarmee schade gemaakt. Schade aan de relatie tussen ons en Hasjem of andere schade op geestelijk niveau. Alstublieft Hasjem wees als een vader die ons, zonder dat wij meer dan dan 'sorry' zeggen, zowel vergeeft als de schade weg kwijt.

En zelfs als U Zich genoodzaakt ziet om tegenover als Koning te zijn, vergeef dan ook de schade en herstel onze relatie.

Dat dit tweede moeilijker is dan het eerste is duidelijk. Daarom vragen we eerst om het makkelijkste maar als we Hasjem danken om Zijn vergevingsgezindheid dan draaien we het om: 'kie kEel mochel wesole'ach atta.

Deze beracha heeft 20 woorden en in de sidoer van Rabbi Hirsch Sha"tz, een middeleeuwse Duitse chazzan, staat hierop een mooie uitleg.

20 keer staat er in de Tora het woord selag of een vorm daarvan. Hiertegenover zeggen we 19 keer per jaar selichot: 10 keer rondom Rosj Hasjana, 2x 3 BeHaB^(*), 10 tewet, 17 tammoez en taaniet Ester. En de 20e is tegenover: דברים כט: יט) לא יאבה ה' סלח לו

de enige keer dat er staat dat Hasjeem de mens niet wil vergeven omdat hij denkt dat hij kan doen en laten wat hij wil en Hasjem toch wel zal vergeven - en die keer is tegenover 9 Aw, de enige van de vastendagen waarop we geen selichot maar kinot zeggen, de dag waarop Hasjem niet wilde vergeven.

Hoe logisch dus onze oeroude gewoonte om midden in deze 20 woorden de selichot te zeggen op 10 tewet, 17 tammoez en taaniet Ester. (een mooi voorbeeld hoe men de Ashkenasische minhagiem leert waarderen als men zich verdiept in hun oorsprong en achtergrond).

.

^(*) BeHaB: serie van steeds drie vastendagen resp. na pesach en na soekot waarop selichot worden gezegd.